

turlignois være meget villig til at gaa ind paa at deltage i disse Overveielser og prøve dem saa nøje som muligt.

Carl Møller: Ja, jeg kan i alt Bæsentligt slutte mig til de to Herrer af Thingets Medlemmer, der hidtil have udtalt sig, saa jeg strengt taget maaſte ikke behøvede at tage Ordet. Særlig kan jeg meget nøje slutte mig til den varme Tak, som den ærede første Landsthingsmand for 10de Kreds (Sjælland) ydede Ministeren for at have bragt denne Sag frem. Jeg er Næringsdrivende, men jeg erkjender, at der paa dette Omraade i allerhøieste Grad trænges til Reform og til Kontrol. Altsaa, jeg takker Ministeren for, at Forslaget er kommet frem. Der er et Punkt, som de to Herrer, der hidtil have udtalt sig, have berørt, men ikke stærkt nok fremhævet. Jeg er nemlig enig i, at det var i høi Grad ønskeligt, om Sagen kunde komme til praktisk Resultat, men jeg tror rigtignok, at dersom der skal være Saabderom, maa der absolut foretages nogle Endringer, nemlig med Hensyn til det sidste Punkt, den høitærede Justitsminister nu omtalte. Ved hele denne Sag, er der navnlig tre Ting, som der maa tages Hensyn til. Det er for det Første Befolkningen med Hensyn til Gjennemførelsen af Kontrol; dernæst maa man være meget varsom med, at ikke en saadan Reform og Kontrol giver Anledning til en ganske særdeles Fordyrelse eller Forhøielse af Prisen paa de allernødvendigste Næringsmidler, og for det Tredie maa der ikke lægges altfor store Baand paa Omsætningen, navnlig paa Afsetningen af Landets vigtigste Produkter. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som angaar Befolkningen, kan jeg ikke se Andet, end at Ministeren snarest har været for varjom. Er Reformationen af en saa betydelig Vigtighed, som vistnok Enhver maa anse den for, mener jeg, at man bør og kan komme ud over Befolkningen. Navnlig bemærker jeg dette med Hensyn til, at det ærede Medlem for 3die Kreds (Nump) bemærkede, at, dersom al Kontrol og Eftersyn i de mindre Kjøbstæder ene skulde overlades til de nu tilstedeværende Autoriteter, navnlig Politimesteren og Sundhedskommissionen, saa vilde — og deri er jeg enig med ham — denne Kontrol blive altfor let og altfor ubetydelig, saa at Reformationen paa de Stæder vilde faae meget lidt at betyde. Jeg tror heller ikke, at det vilde have saa store Vanskeligheder eller foranledige saa overordentlig store Befolkninger, om man gif over til at lade de Bestemmelser, der gjælder for de store Byer, gjælde ogsaa for de smaa. Spad derimod angaar Fordyrelsen af Produktet, har jeg rigtignok for mit Bedkomnende meget stor Betænkelse. Naar man kjender Forholdene her i Kjøbenhavn f. Ex., naar man blot ser, hvad der daglig omsættes paa Gl. Torv, saa er det ganske vist, at en hel Del af, hvad der sælges, er mindre godt, og

at det kunde være ønskeligt, at man kunde forebygge, at det Daarlige deraf kom omkring blandt Befolkningen. Men paa den anden Side kommer der virkelig Varer, som ere et aldeles uundværligt Næringsmiddel for de mindre bemidlede Klasser af Befolkningen; jeg siger ikke en Gang for de Fattige; thi der er mange Familier med smaa Indtægter, som ere absolut nødt til at søge derhen for overhovedet at kunne faae ferst Kjøb til en nogenlunde rimelig Pris. Det er egentlig ikke en Gang det, der har givet mig Frygt for Lovforslaget; men naar man ser paa Forholdet mellem Kjøbstæderne og Landet — jeg kan kun tale om den Egn, jeg kjender — saa er det bekjendt, at der slagtes en overordentlig stor Masse, navnlig Svin og Grise hjemme hos den, der har opført og opfedet Kreaturet, og at derefter føres Flekset til Lorus. Nu kan jeg ikke tro, at det egentlig er muligt at kunne stabe en Kontrol med Slagtinger hjemme. Dertil er navnlig Dyr lægernes Tal alt for indskrænket. Hvorledes vilde det være muligt, at den eller de enkelte Dyrleger, der ere i de forskjellige Amt, skulle kunne overkomme at se paa alle de Dyr, der i Agens Løb skulle slagtes, og derefter stemple dem? Man maa ikke glemme, at Hjemmeslagtingen er saa overordentlig udbredt, at der paa enkelte Eder af Maret slagtes saa at sige i ethvert Hus, selv hos fattige Husmænd. Der er en Kassestrid imellem dem om, hvem der kan opføre den største Gris, og det er for dem en meget væsentlig Indtægt at kunne sælge en Del af Kjødet af dette Dyr. Dersom Lovforslaget bliver til Lov, som det foreligger, maa det absolut føre til, at hele denne Hjemmeslagting maa ophøre, og at altsaa den, der har opført eller opfedet Kreaturet, maa bringe det til Kjøbstæden for at faae det solgt til en Slagter; men det er klart, at jo oftere Produktet gaar gjennem Handlendes Hænder, desto dyrere bliver det. Man kommer saaledes baade til en Fordyrelse af et af Landets vigtigste Produkter og til at lægge overordentlig stærke Baand paa Omsætningen deraf. Jeg har troet ikke at burde tilbageholde disse Bemærkninger, da de ikke ere fremførte fra anden Side. Naar man nu endda ved saa gjennemgribende Bestemmelser opnaaede helt ud, hvad man vilde; men det er ikke Tilfældet; thi Lovforslaget tillader jo, at røget og saltet Kjøb kan indføres uden at være forsynet med Stempel, altsaa uden at være synet, og jeg tror at vide, at der navnlig med Hensyn til røget Kjøb sker Noget af det aller mest Uhyggelige, ja, jeg kan gjerne sige aller mest Væmmelige, som tænkes kan. Der er jo i de senere Aar opstaaet en hel Mængde Hesteflagtere, og jeg har en Gang havt Leilighed til hos en af de større Hestehandlere at se, at der i Gaarden hos ham laa en Hest, som ikke kunde røre sig, og hos hvilken næsten intet Liv var synligt, — den saae ud, som om den var død, og man kunde kun ved at betragte dens Dine se, at de